

el repunt | MARINA CABANIS

Roser Ayats. Coordinadora de Mifas

«A les persones amb dependència els calen espais d'autonomia»

Mifas ha fet un curs per formar persones que atenguin gent amb dependència

● Com va sorgir el projecte d'organitzar un curs d'aquestes característiques?

—«El curs s'emmarca dins de Girona Innova, un programa que inverteix en les persones com a motor de l'economia i la societat. L'Ajuntament buscava entitats amb projectes i nosaltres vam pensar que seria interessant apostar per les persones en situació de dependència. L'oferta formativa en aquest camp sol estar molt centrada en l'assistència a la gent gran i sovint deixa de banda la gent afectada per una disminució física, psíquica o mental. Nosaltres teníem un doble objectiu: cobrir aquest buit i formar personal qualificat per treballar en residències, centres de dia o als domicilis particulars.»

—A qui va dirigit?

—«Són cursos gratuïts oberts a totes aquelles persones que es troben en situació d'atur. En la primera edició del curs, que va tenir lloc abans de l'estiu, hi havia alumnes de perfils molt diferents: persones amb i sense experiència, persones amb i sense formació, gent d'edats diverses... En canvi, en el curs que s'està impartint aquests dies, hi ha un grup més homogeni. D'altra banda, ens ha sorprès positiva-

La coordinadora, Roser Ayats. / M.C.

ment l'increment del nombre d'homes. En la primera edició només n'hi havia un i ara n'hi ha tres. Això demostra que la societat està canviant de mentalitat i que s'està esborrant la falsa idea que l'assistència personal és cosa de dones.»

—Quina resposta heu tingut?

—«En totes dues edicions hem tingut moltes més preinscripcions que places disponibles, de manera que molta gent no hi ha pogut participar. Per al primer curs, vam rebre 31 sol·licituds i només vam poder seleccionar quinze participants. I en aquesta segona edició, han quedat fora deu alumnes.»

—Quin és el programa del curs?

—«Li hem volgut donar un enfocament molt pràctic, encara que la teoria també n'és part fonamental. A més, la psicologia aplicada és un dels mòduls amb més hores: la relació entre l'assistent i el pacient, saber posar-se a la pell de l'altre... A vegades l'assistent s'equivoca i creu que el seu paper és intervenir en tot moment, però si escoltem la persona en situació de dependència veurem que necessita un espai per a la pròpia autonomia, necessita saber que és capaç. Precisament per evitar aquests malentesos, portem casos reals a la classe perquè ens expliquin la seva experiència i els seus sentiments.»

—Teniu previst repetir l'experiència amb vista al futur?

—«Sí, però abans ens caldrà trobar subvencions.»

Josep Guiolà. ALCALDE DE SANT CLIMENT SESCEBES

«Estem treballant per tenir un balneari o un centre lúdic termal»

La declaració d'aigua mineromedicinal de l'aigua de la Font Pudosa de Sant Climent Sescebes obre un nou camp per explorar al municipi: el del sector termal

JOSEP PUIGBERT /
Sant Climent Sescebes

● Josep Guiolà és alcalde des de fa dos anys i abans havia estat regidor. També va ser un dels impulsors de la representació de La Passió al poble, fa 33 anys, i va presidir l'entitat fins que va entrar d'alcalde. Feia el paper de Jesucrist.

—De fet, estar a l'Ajuntament és com la Passió i amb moments de viacrucis.

—«Sí... Hi ha moments de joia i també de patiment.»

—Almenys no serà crucificat com el personatge que ha interpretat durant dècades?

—«Confio que no.»

—De què està més satisfet dels dos anys i mig de mandat?

—«Que hem pogut iniciar i acabar tota una sèrie de projectes, molts dels quals es van començar en el govern anterior, com ara l'escola, la gasificació i el canvi de subministrament d'aigua. Ara estem en la fase final d'aquests projectes, mentre que de projecte propi d'aquest mandat hi ha la pavimentació de tots els carrers. Ja està adjudicat i la segona quinzena d'aquest mes començarà l'obra. La part històrica es pavimentarà amb llambordes i la resta s'asfaltarà.»

—I la rehabilitació de l'escola, quan començarà?

—«Aquest és un tema que ens ha costat molt. Va arrencar el 2008, quan es va presentar el projecte, però Educació va dir que no podia entrar entre les consignacions pressupostàries. Fins que aquest mes de juliol es va incorporar entre els projectes del departament i ara ja s'està tramitant la licitació. Per tant, les esperances són que es pugui adjudicar i, al voltant de Setmana Santa, començar les obres.»

—En què consistirà?

—«L'escola actual va tota a terra perquè té l'estructura danyada. S'ha fet un treball molt a consciència i mentre durin les obres les classes es faran en unes aules prefabricades que se situaran en uns terrenys de

Josep Guiolà és alcalde de Sant Climent des de fa dos anys i mig. / J.P.

davant.»

—En un poble petit com és Sant Climent, l'escola és un equipament bàsic?

—«És un servei clau i sempre hem lluitat molt per mantenir-lo. Fa uns anys vam estar a punt de no arribar a la xifra d'alumnes i això hauria significat el tancament. Ara en aquest curs hi ha una cinquantena de nens i nenes.»

—Quin altre repte tenen?

—«Una cosa també important és revitalitzar el centre del poble perquè tot l'ambient que aporten l'escola i els comerços tingui continuïtat amb un endreçament del voltant de la plaça Carles Cusí. Tenim un estudi fet i hem presentat el projecte al Feder, i ja hi hem entrat, i al Pla d'Únic d'Obres i Serveis. Un altre projecte important que tenim iniciat és en relació amb la declaració d'aigua mineromedicinal i termal que han fet a la Font Pudosa.»

—Què suposa això?

—«Fa set anys que es treballa amb aquesta font sulfurosa i des d'aquest any tenim la declaració. Això es pot traduir en el fet que a Sant Climent es faci un balneari o un centre termal

lúdic. Un cop et donen la declaració tens un any per presentar un projecte d'ús i d'aprofitament de les aigües, i ara és el que estem treballant amb la Universitat de Girona. De moment ens hem adherit al Consorci de Viles Termals de Catalunya i hem d'iniciar contactes amb empreses que hi puguin estar interessades.»

—Ha estat difícil substituir un alcalde carismàtic i dels més veterans de la comarca, ja que hi era des de l'inici de la democràcia, com era Joaquim Torrent?

—«La dinàmica de fer és diferent. Amb en Quim es van fer moltes coses i l'equip actual també intenteu de fer-ne i crec que anem pel bon camí.»

—La història de Sant Climent va molt lligada a la base militar. Ja ha completat el municipi la reconversió obligada pel tancament de la base com a centre d'instrucció de reclutes i la desaparició del servei militar?

—«La davallada va ser molt important perquè quan era CIR hi havia 3.000 o 4.000 reclutes i això suposava una activitat fabulosa al poble. També

em sembla no gaire encertada, perquè és una cosa molt canviant i l'exèrcit té dinàmiques diferents en funció del temps. Això ja va passar i el poble ja se n'ha recuperat perquè ha buscat altres dinàmiques.»

—Com són les relacions amb la base militar?

—«El poble no hi té gaire relació perquè actualment els professionals que hi ha són a Figueres o altres llocs. Institucionalment tenim relacions i col·laboracions freqüents. Ara, per exemple, hi ha un projecte de fer a Sant Climent una llar d'infants i ells també estan interessats a poderne disposar perquè podrien cobrir una vintena de places. Ara mirem de negociar un conveni amb el Ministeri de Defensa per aquest tema.»

—Tenen alguna cosa prevista per al veïnat de Vilartolí?

—«A Vilartolí el planejament no deixa fer res més del que hi ha. El que mirem de fer és vertebrar-lo com a nucli amb carrers i enllumenat públic. Les anteriors actuacions van ser fer arribar la llum, l'aigua i el clavegueram, i ara volem que hi hagi uns carrers en condicions.»